

Piret Raud

Teistmoodi
printsessi-
lood

Autori illustratsioonid

Toimetanud Jane Lepasaar
Kujundanud Dan Mikkin
Disainer Villu Koskaru

Raamatu avaldamist toetanud
Eesti Kultuurkapital

© Piret Raud ja Tänapäev, 2013

ISBN 978-9949-27-310-2
Trükitud OÜ Greif trükikojas

Sisukord

Printsess Iti ja Iti	7
Printsess Miia saiakesed	9
Printsess, kes armastab puhtust	14
Printsess, kes haukus	17
Printsess Muumia	20
Naeratav printsess	23
Aeglane printsess	27
Printsess Vihmauss ja konnprints	29
Printsessi nina	33
Printsessi pahad jalad	35
Printsess Korneelia korisev kõht	39
Tagurpidiprintsess	42
Printsess Pille kübarad	46
Liivalossiprintsess	50
Printsess Pilveke	53
Printsess Õhupalli ball	57
Printsess Hernes	60
Aabits ja kuri lohe	62
Printsess Elevandi portree	65
Printsess ja Prints	69
Printsess Monika kõverad jalad	73
Printsess Karlotta ja punastav valgusfoor	76

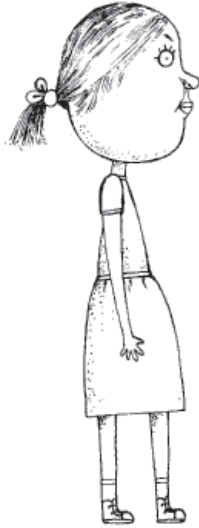
Printsess Korstna mure	79
Hüppav kuningaloss	82
Printsess Emilia lauluhääl	85
Printsessi kleidid	89
Printsess Akiko ja piiksuv kass	93
Printsess ja pimedus	96
Tuvi Dolores ja välismaa printsess	100
Pliiats ja printsess Täpp	103

Printsess Iti ja Iti

Printsess Iti seisis peegli ees ja tunnistas oma peegelpilti. Talle vaatas vastu väike tüdruk. Üsna harilik tüdruk, sugugi mitte printsessi moodi. Kui printsess Iti tõstis kätt, tõstis kätt ka tüdruk. Kui printsess Iti ajas põsed punni, tegi seda ka tüdruk.

„Mis su nimi on?” küsis printsess Iti.
„Mis su nimi on?” küsis tüdruk.
„Iti,” vastas printsess Iti.
„Iti,” vastas tüdruk.

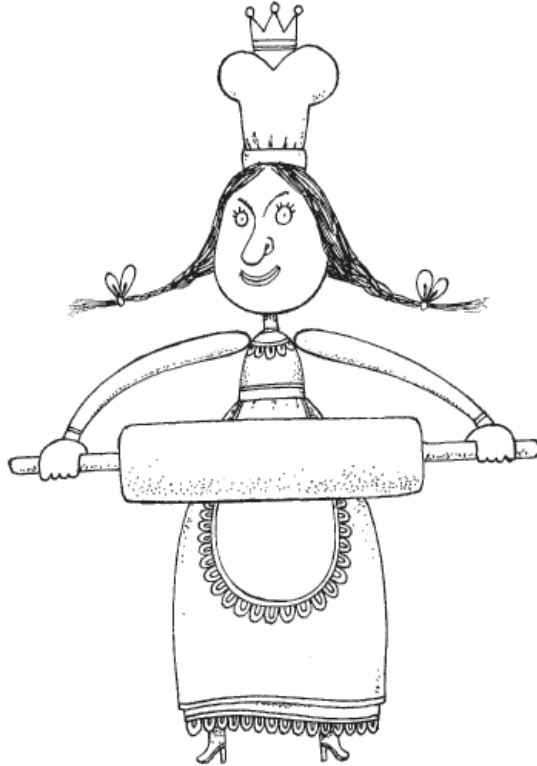

Aga võib-olla oli see hoopis üks väike, üsna harilik tüdruk, kes seisis peegli ees ja vaatas enda peegelpilti? Tüdruk, kes polnud sugugi mitte printsessi moodi. Tüdruk, kes nägi peeglis printsessi.

Tüdruk hingas peegli peale, nii et peegel kattus hingeauruga, ning kirjutas sellele „ITI”. Täpselt samal hetkel tõstis ka printsess teisel pool peegliklaasi sõrme ning kirjutas samuti, täpselt sama koha peale „ITI”.

Kes siis oli Iti? Printsess või harilik tüdruk? Või äkki oli nii, et harilik tüdruk oli tegelikult printsess ja printsess oli täiesti harilik tüdruk?

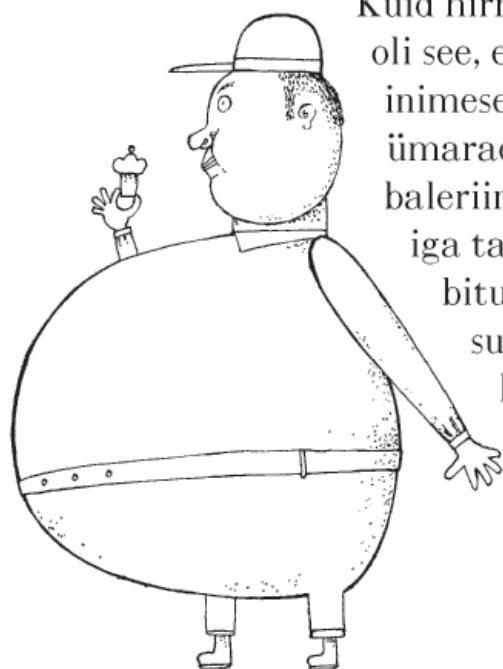

Printsess Miia saiakesed

Printsess Miia armastas väga küpsetada. Ta küpsetas palju ja pidevalt. Ta küpsetas rosinakukleid ja sarvesaiu, kanee-
lirulle ja nupusaiu ning suhkrukringleid ja keerusaiu. Ta
küpsetas kooke ja küpsiseid ja pirukaid. Printsessi ahi oli
kogu aeg kuum ning tainas kausis kerkimas.

Ehkki printsessi küpsetised olid äärmiselt maitsvad, ei tahtnud Miia neid ise süüa. Ta jagas saiad hoopis kuningriigi elanikele. Miia alamad ei pidanud tõesti mitte kunagi tühja kõhtu kannatama. Vastupidi: printsess küpsetas rohkem, kui inimesed ära jõudsid süüa.

Võib lausa öelda, et Miia kuningriigis oli igal inimesel ühtelugu kas sai suus või siis küpsis põses. See oli omamoodi ebamugav ka: suu täis rääkides pudenes neil ühtelugu huulte vahelt koogipuru maha. Eriti hull oli olukord koorilaulu kontsertidel. Kontserdisaalis ei istunud keegi kunagi esimesse ritta, sest kes see ikka tahaks lauljate suust igasse ilmakaarde laiali pritsiva saiapudiga pihta saada.

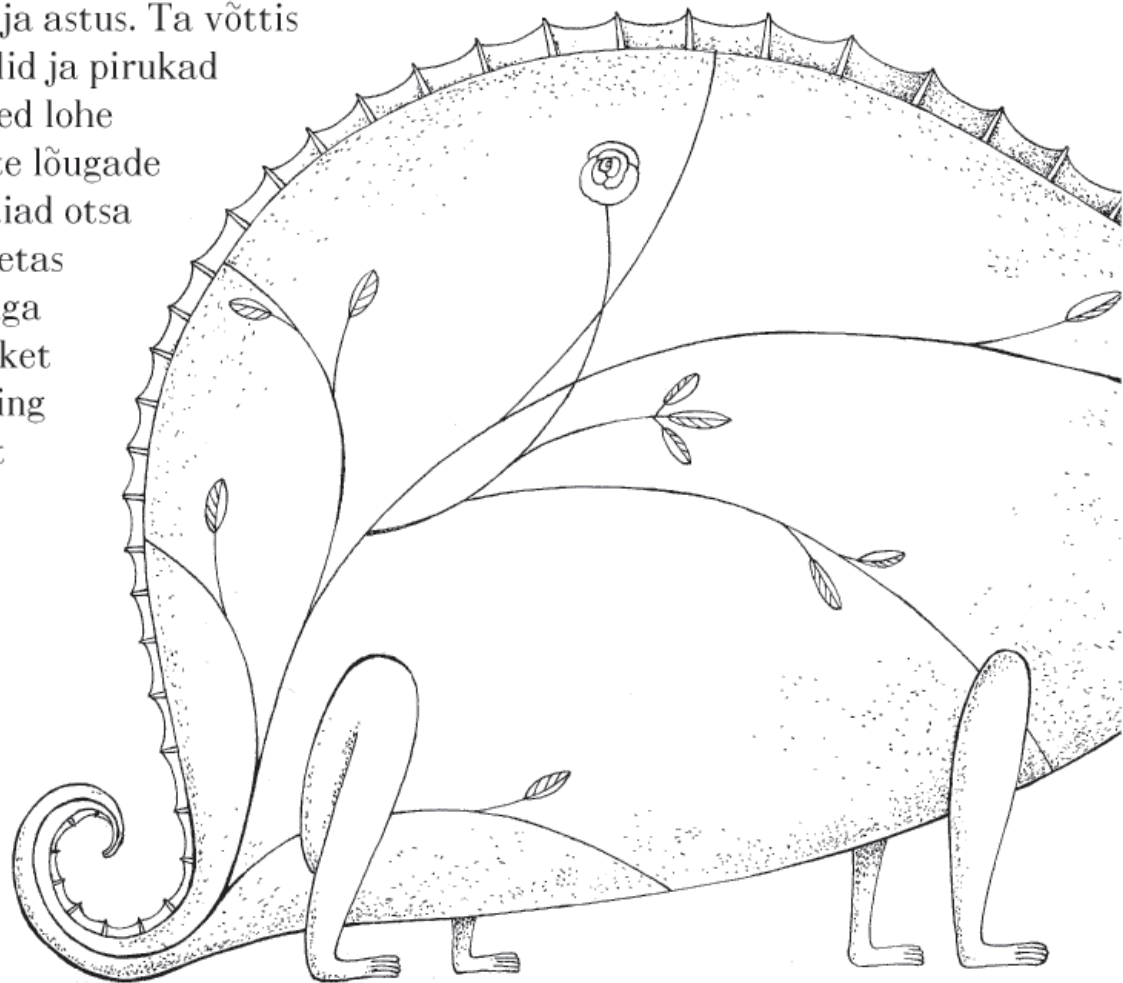

Kuid hirksam veel kui säärane pudistamine oli see, et lakkamatust saiamugimisest läksid inimesed kõik kole paksuks. Bussijuhid olid nii ümarad, et vaevu mahtusid rooli taha istuma, baleriinid aga kaalusid nõnda palju, et pärast iga tantsuetendust oli vaja pilbasteks trambitud lavapõrand välja vahetada. Ja isegi supermodellid olid sedavõrd paksud, et ka kõige avaramad kleidid nende seljas kärisesid ning kasukatelt hüppasid nõöbid eest.

Kuuldused paksukeste kuningriigist jõudsid ühel päeval suure kurja loheni, kelle nimi oli Polla. Jalamaid tuiskas Polla kohale ja hakkas tuld sülitades vaeseid trullasid taga ajama, et need kogu täiega alla neelata.

Mitte keegi ei suutnud teda takistada. Politseinikud, tuletõrjujad ja sõjamehed olid niivõrd prisked ja kohmakad, et poleks suutnud ka vihmaussi kinni püüda, saati siis lohega võidelda. Olukord oli päris paha ja ohtlik.

See oli printsess Miia ise, kes lõpuks lohe vastu välja astus. Ta võttis kõik oma kuklid ja pirukad ning pildus need lohe tuldpurskavate lõugade vahele. Kui saiad otsa lõppesid, küpsetas printsess kiiruga uue laari värsket laskemoona ning jätkas vapralt võitlust.

Miia sõda lohe vastu kestis mitu kuud ning lakkas alles siis, kui elukas oli saiasöömisest sedavõrd paksuks läinud, et ei jaksanud enam suudki lahti teha. Samas olid kuningriigi elanikud kõik kõvasti kaalust alla võtnud, sest neile ju enam saiu ei jätkunud. Kõik nad olid nüüd äärmiselt vilkad ja tragid. Kõhnaks jäänud politseinikud, tuletõrjujad ja sõdurid jooksid kärmelt lohe juurde, sidusid ta kinni ja tahtsid vangikongi heita. Printsess Miia aga ütles:

„Pidage! Polla on täiesti ära kodustatud ega tee enam kunagi kellelegi viga!”

Printsess kõditas lohet lõua alt ja viis ta lossi elama. Nüüdsest magas Polla printsessi voodi ees põrandal. Printsess söötis teda iga päev värskete saiadega ning lohe oli täiesti taltsas. Vaid printsess Miia sünnipäevapidustustel purskas ta natuke tuld, aga see hoopistükkis meeldis kõigile.

